

ΕΙΚΟΝΕΣ

Νεοσσοί

Νεοσσοί ἐπιγράφεται ἡ ώραία καλλιτεχνική εἰκὼν ἣν παρέχει σήμερον τὸ «Ἀττικὸν Μουσεῖον». Νεοσσοὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς φιλοσόφου ὄρνιθος ἦτις τοὺς προστατεύει ἐξηρηθισμένη. Νεοσσοὶ πίνοντες ἢ ραμφίζοντες ἐντὸς τοῦ παρακειμένου πρὸς τροφήν των ἀγγελίου. Καὶ νεοσσοί, ἀνθρώπων πλέον νεοσσοί, χαριέστατα νήπια, γελαστά καὶ πρόσχαρα, ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος παπποῦ, ὅστις τὰ προσβλέπει μετὰ γλυκυτάτου μειδιάματος στοργῆς, συλλαβόντα ἕνα τῶν ἄλλων νεοσσῶν, τῶν τῆς καλῆς κούρας, ὃν θωπεύουν ὡς ἀδελφόν καὶ περιεργάζονται παντοιοτρόπως, ἐνῶ παρισταμένη ώραία χωρική νέη, ἴσως ἡ μήτηρ των, με ἀνασκουμπωμένους τοὺς εὐρώστους τῆς βραχίονας, θεᾶται μειδιῶσα καὶ αὐτὴ τὴν ὄλην θαυμασίαν ἐν τῇ ἀπλότητί της σκηνῇ. Ἀγροτικὸν εἰδύλλιον τρυφερώτατον καὶ συγκινητικώτατον καὶ ἠδύτατον. μετ' ἐξόχου χάριτος καὶ δυνάμεως ἀποδοθὲν ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ ζωγράφου.

Ὁ μέγας δούξ

«Τίς εἶνε ὁ Μέγας οὗτος Δούξ;» δικαίως δύναται νὰ ἐρωτήσῃ πᾶς τις συνειθισμένος νὰ βλέπῃ ἐν τῷ «Ἀττικῷ Μουσεῖῳ» τὰς εἰκόνας τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐκάστοτε. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀναζητήσῃ ἐν τῷ φύλλῳ οὐδένα δούκα θὰ ἀνεύρῃ. Μήπως συνέβη λάθος καὶ ἐλησημονήθη νὰ συμπεριληφθῇ ἡ εἰκὼν; Ὅχι εἰς τοιαῦτα σφάλματα δὲν περιπίπτει τὸ «Ἀττικὸν Μουσεῖον» νὰ λησημονῇ δῆλα δὴ ὅ,τι λέγει. Ἀλλ' ὡς φαίνεται ἄλλο τι.

Ὁ Μέγας δούξ οὐ τὴν εἰκόνα σήμερον δημοσιεύομεν δὲν εἶνε ἀνθρώπος, εἶνε γ λ α ὕ ξ. Εἶνε ἡ ἀξιολογωτάτη τῶν γλαυκῶν, ὀνομάζεται δὲ καὶ «Εὐρωπαϊκὸς δούξ». Ἐχει ὕψος δύο ποδῶν καὶ μεγάλην δύναμιν ὥστε καὶ πρὸς τὸν ἀετὸν ἀντιπαρατάσσεται, πολλάκις δὲ ἀμφοτέροι καταπίπτουσι νεκροί. Ἐχει ράμφος καὶ ὄνυχας μαύρους, πτερὰ ἐρυθρὰ μετὰ κηλίδων μαύρων καὶ ραβδώσεων ἀμαυρῶν. Αἱ πτέρυγες ὅταν τὰς ἀνοίγῃ ἔχουσι μῆκος πέντε ποδῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶνε μέγιστοι καὶ αἱ κόραι αὐτῶν μαύραι μετὰ κίτρινου κύκλου. Κατοικεῖ εἰς ρωγμὰς βράχων καὶ παλαιῶν πύργων κειμένων ἐπὶ βουνῶν· σπανίως δὲ κατα-

βαίνει εἰς τὴν πεδιάδα. Ὁ μέγας δούξ τρέφεται ἐν λαγῶν, ἀσπαλάκων, μυῶν, καὶ πτηνῶν, τρέμουνι ταῦτα δὲ ὑπὸ φόβου ὁσάκις ἀκούουσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰωνίου νυκτὸς τὰς κραυγὰς του: «χουχού! χουχού! χουχού! οὐχού!»

Τὸ περιεργὸν δὲ εἶνε ὅτι εὐκόλως ἐξημεροῦται, ἴκουει τὸ ὄνομά του, ἀποκρίνεται εἰς τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου του.

Εὐρίσκεται δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ, κοινώτατος δὲ εἶνε ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ.

Ὁ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

Κεῖ, σὲ μὴ παράμερην γωνίᾳ, Τραγουδεῖ ὁ ἔρημος καὶ λέει:
— «Ἄν ὁ κόσμος δείχνει ἀπονία
— τὰ φτωχὰ τραγοῦδι μου, τί φταίει;
«Ἐχει τόσα ἀστέρια ὁ οὐρανὸς
— αἰοῦ γλυκοφωτοῦν κι' ἀναγαλλιάζουν,
«Κ' εἶνε τόση ἡ χάρι καθενὸς
— Ποῦ ὄλοι τὰ θωροῦν καὶ τὰ θαυμάζουν.

«Κι' ἂν ζητεῖ δειλὰ καμμιὰ φορὰ
— Κάποιο ταπεινὸ νὰ τρεμοφέξῃ,
«Ποιὸς θ' ἀφήσῃ τ' ἄλλα τὰ λυμπρὰ
— τὸ φτωχὸ αὐτὸ γιὰ νὰ προσέξῃ;

«Πᾶψε πιά, τραγοῦδι θλιβερό,
— «Κι' ἀπὸ σένα δόξα δὲν προσμένω!
«Κι' ἄσκοπα σὰν χάνω τὸν καιρὸ
— «Ἄς σωπαίνω! κάλλιο νὰ σωπαίνω!...»

Ξάφνω μιὰ ξανθοῦλα ντροπαλὴ
— Ποῦ ἄκουσε τὰ λόγια τὰ θλιμμένα,
«Ἐρχεται σιμά του, τὸν φιλεῖ
— Καὶ τοῦ λέει—«Τραγοῦδισε γιὰ μένα!»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μελισσῶν ἐντὸς ἐπιστολοκιβωτίου

Εἰς τὸ Βίνδικ τῆς Σιλεσίας οἱ ἀνθρώποι φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσι πολὺ ζωηρὰν ἀλλογραφίαν πρὸς τὸν ἐξω κόσμον, διότι ἐντὸς τοῦ κιβωτίου τοῦ χωρίου φωλεάζει σμῆνος μελισσῶν, τὸ ὁποῖον ἐσυνήθισε τὸν ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον ὅστις ἔρχεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ ἀνοίγει τὸ κιβώτιον πρὸς ἐξαγωγήν τῶν ἐπιστολῶν.

Τὸ στάζον ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν μέλι καθιστᾷ αὐτὰς, πρὸ πάντων τὰς ἐρωτικὰς, «γλυκυτάτας» ὑποθέτομεν,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ποικιλώτατον, κομψότατον, περιεργότατον, ἄξιον πάσης συνδρομῆς καὶ πάσης ὑποστηρίξεως, ἐξεδόθη πρὸ μικροῦ τὸ διὰ τὸ 1891 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ κ. Μιλιάδου Φωτιάδου, γραμματέως τῆς «Ἐφημερίδος». Συνειργάσθησαν εἰς αὐτὸ οἱ καλλίτεροι τῶν λογιῶν, τῶν ἐπιστημόνων, τῶν ποιητῶν μας. Αἱ εἰκόνας του

εἶνε πλεῖστα, κάλλιστα, ἐκλεκτότατα. Ἡ φιλοκαλία του ἀσυνήθης. Τὸ ἐνδιαφέρον του μέγα. Κρὶ ἡ τιμὴ του ἐλαχίστη. Δύο δραχμαί.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.
— Δοιπὸν, παιδάκι μου, ὁμολογεῖς ὅτι διέπραξες αὐτὴν τὴν κλοπὴν;
— Ναι, κύριε ἀστυνόμη.
— Πολὺ νέος ἤρχισες...
— Τί τὰ θελετε; Ὁ πατέρας μου εἶνε ἄρρωστος καὶ ἔπρεπε νὰ τὸν ἀντικαταστήσω. Εἶμαι ὁ πρωτότοκος!

Χωρική τις πηγαίνει εἰς τὸν φωτογράφον καὶ τῷ ἀνακοινώνει ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ φωτογραφῆσῃ τὸ παιδάκι της, ἐρωτῶσα αὐτὸν συνάμα τί εἶδος ἐνδυμασίης νὰ προτιμήσῃ.

— Κυρά μου, λέγει ὁ φωτογράφος, τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ φωτογραφῆσωμεν τὸ παιδάκι σας γυμνόν, μόνον μετὰ τὸ ὑποκάμισον, τοιουτοτρόπως τὰ παιδάκια φαίνονται πάντοτε ὀραϊώτατα.
— Μὰ κύριε φωτογράφε, αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον.
— Διατί;
— Διότι τὸ παιδάκι μου εἶνε ἡλικίας 17 ἐτῶν!

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

**1
ΛΑΜΑ ΙΠΠΟΥ**

λας	ι	σφα	τρος
α	των	ι	χων
α	κα	ει	λε
ρος	ο	ψυ	ε
ο	ρευς	στε	νε

Ἄρχεται τὸ ὄμμα κάτωθεν ἐκ δεξιῶν καὶ καταλήγει εἰς τὴν ἀπέναντι γωνίαν.

**2
ΔΟΓΟΠΑΙΓΝΙΟΝ**

Ἐποία ἄρα σχέσις μεταξὺ ὑπηρετοῦ ὑπηρετήσαντος ἔξ κυρίους καὶ στρατιώτου περατώσαντος τῆς θητείας του;

Τὸν φρίσω καὶ τὸν λαγαρῶ νὰ φύγω ἢ νὰ μένω πεθαίνω ἂν δὲν τὸν ἰδῶ . . . . .
Νὰ συμπληρωθῇ τὸ δίστιχον.

Ἄραβικὸς Ἴππος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δ. Φ. Β. Ἐνταῦθα. Εὐχαρίστως τὸ 2, τὸ 1 ἴσως βραδύτερον, διότι εἶνε μέγало. — Κ. Δ. Κάρυστον. Ἀπεστάλησαν. — Χρ. Π. Πρέβεζαν. Συνδρομὴ ἐλήσθη, διατριβαὶ δημοσιευθήσονται προσεχῶς. — Ν. Π. Ὁδησσόν. Δεχόμεθα· σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις σας ὑπὲρ τοῦ «Ἀττικῷ Μουσεῖου». — Π. Θ. Μ. Βερδιάνσκα. Τὰ προβλήματα τῆς dame θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς.

**Τὰ φύλλα τῆς ἀ. ἑξαμηνίας ἀπετέλεσαν
ΔΑΜΠΡΟΝ ΤΟΜΟΝ**

πωλούμενον εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δραχμῶν 6.